

Vesa Lehtonen
1934–2005

Maanmittausteknikko, EurEta-insinööri Vesa Lehtonen poistui yllättäen joukostamme vapaa-ajan asunnollaan Karjalohjalla helatorstaina 5.5. Vesa ehti täyttää 70 vuotta joulukuussa 2004.

Uskelassa (nykyisin Salo) syntynyt Vesa kävi kansakoulun ja osan keskikoulua Salossa suoritti maanmittausteknikon tutkinnon Helsingissä erikoiskursseilla Ek 33 1.9.1962. Teknikko-opinnot alkoivat syksyllä 1960, jolloin Vesalle oli ehtinyt kertyä erilaista mitauskokemusta useita vuosia 50-luvun alusta lähtien. Annikin kanssa hän oli perustanut perheen jo vuosia aiemmin ja Olavin isänä hän ei ollut enää kurssinsa nuorukaisia.

Työsarkana Vesalla oli toimia vuosikausia Maanmittaushallituksen topografina, tällöin retkikunnan vetäjänä eri puolilla Suomea. Suomen maa- ja merialueet tulivat Vesalle työssään hyvin tutuiksi. 1970-luvun alkuvuosina Vesan työpiiri laajentui Afrikkaan, jossa Tansanian Serengetin tasanko tuli kartoitetuiksi Finnmap & Soilwaterin palkkalistoilla kehitysaputoissa villissä ja silloin vielä salaperäisessäkin Afrikassa. Kotimaahan palattuaan Vesa jatkoi työtään Maanmittaushallituksessa ja sen eri organisaatioissa runkomittaus tehtävissä, joista hän jäi osa-aikaeläkkeelle vuonna 1993 ja varsinaiselle eläkkeelle vuoden 1997 lopussa.

Toinen työsarja, jota Vesa

kynti lähes koko työuransa ajan, oli edunvalvontatyö. Vesa oli vaikuttamassa vahvasti ammattikuntansa ja myös koko teknisen henkilöstön edunvalvontaan.

Vuodet STTK-J:n, STTK:n, VTK:n ja MTL:n, VTL:n, TKL:n, OT:n ja VMT:n sekä monien muiden järjestöjen luottamustehtävissä olivat Vesalle sydämen asia, jota hän hoiti tarmolla ja menestyksekkäästi. Viimeisinä edunvalvontatehtävinään hän oli luomassa uudenlaista Valtion teknisten keskusjärjestöä. Tekniikan ja Tiedon Toimihenkilöt TTTY ry syntyikin vuonna 1997. Maanmittauslaitoksessa Vesa edusti suurimman osan aikaa teknikkokuntaa VMT:n edustajana, mutta viimeiset työvuodet Maanmittauslaitoksen johtokunnan ensimmäisenä jäsenenä koko henkilöstöä. Nykymuotoisen MATE ry:n syntymiseen Vesa vaikutti yhtenä sen perustan luojista ja suunnan näyttäjistä, vaikkei hän enää rekisteröityneessä yhdistyksessä itse edunvalvontatehtävissä ennättänyt kukaan olla. Eläkkeellä ollessaankin Vesa oli kiinnostunut edunvalvontatehtävistä ja piti yhteyttä liittojen päättäjiin. Työ, joka Vesan osalta jäi kesken, oli Valtion Teknisten Keskusliiton VTK:n historiikkityöryhmän työ, jossa hän oli mukana. Ansioistaan Vesa on palkittu edellä mainittujen edunvalvontajärjestöjen korkeimmilla ansio- tai kunniamerkeillä.

Maanmittauslaitos myönsi Vesalle kultaisen ansiomerkin mittavan työuran kunniaksi.

Vapaa-aika, joka Vesalta edunvalvontatyöltä jäi, kului kotimaassa Vesalle ja Annikille rakkaalla Lohjanjärven vapaa-ajan asunnolla. Tontti, jota Vesa vanhempiensa puutarhurin ammatin perintönä hoiti, oli mitä erilaisimpien kasvien kasvupaikka. Kasvimaalla kasvoivat niin juurekset kuin mitä erilaisimmat yrtitkin ja puutarhassa monet kukat, pensaat ja puut. Lohjanjärvi ja kalastus siellä olivat Vesalle rakas harrastus, jonka parissa hän matkan päänsä myös koh-tasi. Kotimaa ei ollut Vesalle ja Annikille ainoa vapaa-ajan viettopaikka. Monet olivat ne matkat, joita he tekivät ympäri maailmaa ja jopa maailman ympärikin. Olavin perheen asuessa Thaimaassa Vesa ja Annikki viettivät Bangkokissa vapaa-aikaa lastenlasten luona useita kertoja. Kanarian saaret, Afrikan valtiot, Etelä-Amerikka ja Kauko- itä olivat Vesan lomakohteita vuosikymmenten ajan. Matkatyöt ja lomamatkat kuuluivat tiivisti Vesan luonteeseen koko hänen elämänsä ajan.

Kari Rantalainen ja Raimo Tuomala

Kaupungingeodeetti Mikko Kuoppala syntyi Ylihärmässä 4.5.1937. Hän kävi koulunsa ja kirjoitti ylioppilaaksi Lapuan yhteislyseosta vuonna 1957, minkä jälkeen siirtyi opiskelemaan Helsinkiin Teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolle.

Valmistuttuaan diplomi-insinööriksi vuonna 1964 hän jatkoi aluksi työskentelyään Oy Kunnallistekniikka Ab:n palveluksessa siirtyen vuonna 1965 auskultoimaan Rovaniemen maanmittauspiiriin, jossa auskultoinnin jälkeen toimi maanmittausinsinöörinä kiinteistönmuodostustehtävissä.

Mikko Kuoppala toimi vuodesta 1967 lähtien kuntatöytäntäjän palveluksessa Kemijärven, Oulun, Kurikan, Helsingin ja vuodesta 1978 lukien Espoon kaupungissa kaupungingeodeettina, josta tehtävästä siirtyi eläkkeelle vuonna 2000. Mikko Kuoppala osallistui työtehtävissään aktiivisesti kaupunkimittauksen ja sen eri tehtävälueiden kehittämiseen. Virkatehtäviensä ohella hän toimi Rovaniemen teknillisen oppilaitoksen tuntiopettajana, luennoitsijana lukuisissa maanmittausalan koulutustilaisuuksissa sekä Maanmittausalan edistämisseätiön ja Suomen Kuntateknisen yhdistyksen hallituksen jäsenenä.

Monivuotisena Suomen Kuntateknisen yhdistyksen Kiinteistöinsinöörien kerhon sihteerinä (1977–1982) ja